U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **A. C.**, zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Janem Jungem, Májová 606/35, Cheb, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2022, čj. OAM-519/ZA-ZA10-D07-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 1. 2023, čj. 33 Az 15/2022-43,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) požádal v ČR o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný zjistil, že k posuzování žádosti je příslušný jiný členský stát EU, konkrétně Polská republika. Taková žádost je podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, nepřípustná, proto žalovaný zastavil řízení o žádosti stěžovatele podle § 25 písm. i) uvedeného zákona. Stěžovatel se proti tomuto rozhodnutí neúspěšně bránil u krajského soudu, který jeho žalobu zamítl. Nyní proti rozsudku krajského soudu brojí kasační stížností.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že s žalobou spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Krajský soud jeho návrh zamítl, přitom se ale dopustil procesního pochybení. Stěžovateli byl dne 24. 10. 2022 doručen přípis, jímž mu krajský soud umožnil vyjádřit se k vyjádření žalovaného (k žalobě a návrhu na odkladný účinek – pozn. NSS) ve lhůtě dvou týdnů. Stěžovatel zaslal svou repliku poslední den lhůty dne 7. 11. 2022. Replika obsahovala i reakci na vyjádření žalovaného k návrhu na odkladný účinek. Krajský soud ale rozhodl o návrhu již dne 31. 10. 2022. Usnesení o nepřiznání odkladného účinku žaloby tak bylo ovlivněno pouze sdělením žalovaného. Takový postup působí zmatečně.

[3] Dále stěžovatel uvedl, že *„disponuje podstatnými milníky, které zejména poukazují na nové procesní pochybení správního orgánu první instance a žalovaného“*. Dále stěžovatel zdůraznil, že *„objektivní příčiny, které umocňují celkový smysl a váhu návrhu stěžovatele, eskalují každý nový den“*. S tímto trendem se měl žalovaný vypořádat. Nařízení Evropského

parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013 *„neřeší problém světové války, jak dnes již speciální operace RF na území UKR vypadá“*. Stěžovatel je připraven své další argumenty přednést krajskému soudu, jakmile bude řádně rozhodnuto o jeho návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.

[4] Podle žalovaného je kasační stížnost nedůvodná.

[5] Kasační stížnost je **nepřípustná**.

[6] Stěžovatel podal kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu, jímž byla zamítnuta jeho žaloba. V kasační stížnosti ale uplatnil námitky, které se vztahují pouze k okolnostem vydání usnesení ze dne 31. 10. 2022, kterým krajský soud zamítl návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žaloby.

[7] Stěžovatel doplnil důvody kasační stížnosti na výzvu NSS ze dne 14. 2. 2023. Ve výzvě byl stěžovatel vyrozuměn mj. o tom, že důvody kasační stížnosti musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.). Stěžovatel přesto žádné konkrétní námitky, jimiž by zpochybňoval právě závěry krajského soudu v napadeném rozsudku, v kasační stížnosti neuplatnil. Kasační stížnost stěžovatele je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. (srov. např. usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS).

[8] NSS dodává, že obecné „pseudonámitky“ obsažené pod pátým bodem kasační stížnosti (popsané v bodu [3] tohoto usnesení) neumožňují kasační přezkum. Ostatně stěžovatel tento blok námitek uzavírá sdělením, že své další argumenty přednese, jakmile krajský soud řádně rozhodne o návrhu na odkladný účinek. To jen potvrzuje, že kasační stížnost míří výlučně proti usnesení krajského soudu o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.

[9] S ohledem na veškeré uvedené důvody NSS odmítl kasační stížnost pro nepřípustnost [§ 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.]. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Jelikož NSS rozhodl o kasační stížnosti stěžovatele bezprostředně poté, jakmile měl k dispozici veškeré podklady, nerozhodoval již o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. dubna 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu